Ens canviem les potes

Aquesta és la història de dos animals que no estaven gens contents del seu cos. Especialment, de les seves potes. De com van decidir canviar-se les potes i de què els va passar quan se les van canviar.

En un bosc molt gran hi vivia un ant que tenia unes banyes molt grosses,una esquena ben peluda i unes potes molt i molt llargues. L'ant tenia de veí una guineu, que tenia unes orelles molt esmolades, un pèl molt fi i unes potes molt i molt curtes.
Un dia es van trobar i, xerrant xerrant, l'ant va dir a la guineu:

> -Com m'agradaria tenir les teves potes, curtes i ràpides! Jo tinc aquestes potes tan llargues que quan m'empaiten els caçadors les banyes se m'enganxen a totes les branques!

I la guineu va contestar:

> -Ai, calla, no saps com envejo les teves potes. Les meves són tan curtes que quan m'empaiten els caçadors només puc mirar ran de terra. Si tingués unes potes com les teves, podria mirar des de més amunt i m'escaparia amb més facilitat.

I llavors va ser quan l'ant va dir a la guineu:

> -"Ens canviem les potes?"
> -No m'ho hauràs pas de dir dues vegades! -va dir la guineu a l'ant.

I més contents que una guitarra, es van canviar les potes. La guineu va quedar-se les potes llargues i primes i l'ant les potes curtes i petites.

> -Oh, que bé! Quina bona idea que hem tingut! -es deien.

I desitjosos d'anar a provar com era la vida amb les potes que havien envejat durant tant de temps, se'n va anar cadascú pel seu camí.

La guineu anava ben cofoia amb les seves potes llargues, mirant-s'ho tot des de ben amunt:

> -No hi ha ningú vigilant el galliner. Ha ha ha! Aquesta és la meva. A veure si pesco una gallina!

Es va acostar al galliner i, com sempre, va ficar una de les seves potes a través del reixat per mirar d'atrapar una gallina. Però aquella pota tan llarga i tan grossa era molt difícil de fer-la passar pel mig del filat.

I un cop dins, com que no tenia urpes sinó un unglot gegant, no hi havia manera d'agafar cap presa.

I llavors va sortir l'amo de les gallines i la guineu es va haver d'escapar corrents, sense dinar, i amb aquelles potes tan llargues que no la deixaven amagar entre la bardissa.

L'ant, mentrestant, estava ben content amb les seves potes curtes, que li permetien passar

desapercebut entre els arbustos, sense que el veiés cap caçador.

Però és clar, amb aquelles potes tan curtes, havia de caminar molta estona per fer el mateix tros que abans, amb les llargues, feia en un tres i no res. Així que va agafar una gana terrible.

Com sempre, va estirar el cap per menjar fulles dels arbres, el seu menjar favorit, però ai! Amb aquelles potes tan remenudes no arribava enlloc:

> -Ai que em moriré de gana! -deia l'ant.

I es va posar a plorar, pensant que no havia estat pas tan bona idea això de canviar-se les cames. I llavors es va sentir un soroll de trencadissa de branques que s'anava acostant.

"Aai que ve el caçador!", va pensar l'ant. I va intentar fugir tan de pressa com va poder, però aquelles cames ni corrien, ni avançaven, ni podien suportar el seu pes.

"Això és la meva fi" -va pensar l'ant. Però el soroll de trencadissa no el feien els caçadors, sinó la guineu, que es va entrebancar, va caure tan llarga com era davant de l'ant i va protestar:

> -Aquestes cames són un desastre! Intento anar pel bosc sense fer soroll, però aquests unglots trenquen totes les branques i fan tant soroll que se m'escapen totes les preses. I tampoc no serveixen per caçar gallines. De poc que no m'atrapa el caçador.

L'ant va contestar:

> -A mi tampoc no m'han anat gens bé les teves potes. No arribo als arbres per menjar fulles, i si vénen els caçadors, ja puc córrer, que és com si no em mogués de lloc. Què et sembla si ens les tornem a canviar?

La guineu no cabia a la pell d'alegria perquè també feia estona que desitjava el mateix. Així que van fer el canvi i van quedar-ne més contents que mai. L'ant, picant ben fort a terra, no parava de dir:

> -Això de tenir les cames llargues i uns unglots ben forts està molt ben pensat.

I la guineu, tot esmolant-se les urpes en un tronc que tenia sota els peus, li va dir:

> -I això de tenir unes bones urpes i unes potes ben lleugeres és el millor per a una guineu.

I així va ser com, des d'aquell dia, els animals estan contents amb allò que tenen i ja ningú no parla de canviar-se res de res.

Guió: Jaume Esquius

- ccrtv interactiva

- 3 TELEVISIÓ DE CATALUNYA
- Amb el suport de Generalitat de Catalunya Departament d'Educació

© CCRTV Interactiva, S.A. | Televisió de Catalunya, S.A.

- Avís legal |
- Segell de qualitat |
- Contacta 5480 |
- Idiomes
  - Català
  - Castellano
  - English